אין ריצת כשאי עבודות. להא מפרש בהדיא. סיפא לית לן בה דתנן [ג] במתניתין פליגי: **היינו דקאמי זה הלל.** לימיי עבודה לאחת: **תנן התם.** במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים.** שהעמיד בהמת מוען אלא שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון לאחון ואין קדושה אלא על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרוס שתי שמות לאחת.** והוקרב להקדיש זה [ו]: **דבריו קיימין.** ותרעה [ח] ותימכר ויביא בדמי אלים עולה ובדמי אלים שלמים וכן מפרש בתמורה [ט]: ס"ג **היינא לאו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו.** מי אמרי' הא דאמרי' מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

אין רישא בשתי עבודות סיפא בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות: תנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת בשלמא לרבי יוחנן היינו דקתני זה הכלל אלא לאילפא מאי זה הכלל קשיא: [ו]תנן התם הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימים. ונ"ת ומה למרינן בפ"ב דקדושין (דף ג:) ובעירובין פרק מי שהוליחו (דף נ.) ובפ' נערה המאורסה (נדרים סט:) כל שאינו זזה אחר זה [ב]בעא מחא מינו ו"ל דכיון דמסכחא זזה אחר זה כגון דאמר חציה לדמי עולה וחציה לדמי שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

אמר רבי יוסי **אם לכך נתכוון מתחילה.** פרק מרובה (ג"ק דף עג.): ממרינן תרי תוך כדי דיבור הוו חד כדי שאילת רב לתלמיד דזוטר וחד כדי שאילת תלמיד לרב דנפיש ותוך כדי דיבור קטן מודה רבי יוסי דמועיל דיבורו והכי קאמר אם אמר תמורת שלמים נתוך כדי דיבור קטן של [כה]תמורת עולה דהשתא דומה דנתכוון מתחילה לכך ואפי' עומד ושוח שלא נתכוון הועיל ואי אפשר להועיל שתי שמות כאחת כדאיתא בפרק מרובה (שם) ואפי' נעשה ממורסה (נדרים סט:) כל שאינו זזה אחר זה [ב]בעא מחא מינו ו"ל דכיון דמסכחא זזה אחר זה כגון דאמר חציה לדמי עולה וחציה לדמי שלמים הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

אלא לאילפא מאי זה הכלל. לגופיה למימר דנקטו ליה משום עבודה כעין שתי עבודות כיון דאיכא מרלה טעם חדש, אבל לר' יוחנן ניחא למתלה לנו טעם חדש דאמרינן תפוס לשון לאחון ונעבודה אחת נמי וא"כ הכלל דקאמר ר' יהודה בכל ענין הוא אמת להיכל דמחשבת הזמן קדמה הוי פיגול משום דתפוס לשון לאחון, אבל נאינפא לן הוי הכלל בכל ענין להיכי דהוי בעבודה אחת הוי פיגול ומחשבת הזמן, וא"כ מלי זה הכלל: **תמורת עולה** שלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ושלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ותמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, דהא מוכח לקמן דאי הוי טעמא דר"מ גבי תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, כמו כן הוי ממרינן גבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון. לכך נראה לומר דלא נקט לקמן לגבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון, משום דאיכא למימר דמיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחת פליג ר"מ דהיכי תמורת עולה שהוא דבוקו לאחון משום דמהדר מיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחרת, ואין זה מטעם תפוס לשון לאחון, אבל בתמורת עולה ושלמים דלא מהדר מיעוטי הוי [ד]לימא מימא דטעמייהו דר"מ הוי משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ בתמורת עולה ושלמים נימא כמו כן הכי: **לחצות** מהו. פי' הקונטרס **לחצות** מהו. [ד]ומכאן שמעינן דרבא מליגא דר"מ סבירא ליה מינה דבתרוייהו פליגי: **היינו דקאמי זה הלל.** לימיי עבודה לאחת: **תנן התם.** במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים.** שהעמיד בהמת מוען אלא שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון לאחון ואין קדושה אלא על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרוס שתי שמות לאחת.** והוקרב להקדיש זה [ו]: **דבריו קיימין.** ותרעה [ח] ותימכר ויביא בדמי אלים עולה ובדמי אלים שלמים וכן מפרש בתמורה [ט]: ס"ג **היינא לאו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו.** מי אמרי' הא דאמרי' מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

שמינו זזה אחר זה אפי' בעא מחא מינו דכל שאינו זזה אחר זה מיירי בדבר שאין הדעי יכול לחול ממחת אחל הרחשון מחלה כגון שתי אחיות ושתי תרומות ושתי מעשרות הלכך בעא מחא מינו משום דהי מינייהו [ב]מפקת אחל גבי קדושין זזה אחר זה מינו לא זה ולא זה אבל בעא מחא

אין רישא בשתי עבודות סיפא בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות: תנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת בשלמא לרבי יוחנן היינו דקתני זה הכלל אלא לאילפא מאי זה הכלל קשיא: [ו]תנן התם הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

הגהות הב"ח

(ו) גמ' ואם משאמר הרי זו תמורת עולה נמלך: (ב) רש"י ד"ה אמר ליה מי וכו' תרמי מתפוס כל חד וחד בפוף שחיטה ומד: (ג) ד"ה ישנה וכו' בתמניתין דתמורה:

שינויי נוסחאות

א] זו תמורת עולה (כ"י צ, וכ"ה בב"ק ותמורה): ב] אמר ליה רבא (מ"ה): ג] ל"ל דכי. וכן לקמן (מ"ה): ד] נמי כגון דאמר קומץ המנחה חוץ לזמנו וקומץ דלבונה חוץ (מ"ה: ה] ל"ל קרוב. ועי' מגחות דף יג (צ"ק). ועי' פה"ז: ו] ל"ל אפי (גליון). ובמגמ"ש גריס רבא: ז] זה לזה (כתה"י וד"ו): ח] בפ"מ נוסף עד שיסתאב: ט] חיילי כאחת או (כתה"י): י] את"ל בתמורת עולה ושלמים פשטה כו' (מ"ה): יא] לחצותה לעולה ולשלמים כל"ל (מ"ה): יב] האי ודאי חד (מ"ה): יג] אימלוכי הוא (מ"ה): יד] ביחד וחד כל"ל (מ"ג, כתה"י): טו] בסוף שחיטה מהניא נמי בתחילתה (כתה"י): טז] ל"ל בשחיטת (מ"ה): יז] בפ"מ ממק מה שבמקבילים וכן ליתא בכ"ק. אבל בכ"י מיתא: יח] מחלוקת בתמורת עולה ושלמים בלחצות כו' (כ"י). וכ"ה בכ"מ ק"ק לגי ממק [ובפ"ק דמיתא: יט] דהפלגת (ד"ה: כ] דמנחה (מ"ה): כא] ק"ק פליגי שהקטיר כו' בשניהם וכגון שהקטיר כו' (מ"ה: כב] ל"ל וקורט (גליון). בפ"מ וקומץ הלבונה: כג] ל"ל דהני (מ"ה): כד] בפמ"י כגון דאמר: כה] לנתכוון (מ"ה): כו] זה אפילו בב"א אינו ו"ל דהכא משכחת בזה כל"ל (מ"ה). ל"ק דמשכחת לחצאין כגון דאמר כר' וכ"ה בגירסת בפ"ק (צ"ק): כז] ל"ק דף סט ע"ב ע"פ (צ"ק): כח] מינייהו מייתת והי מינייהו מפקת (מ"ה): כט] ל"ל נמי דייק (מ"ה): ל] היום אמר אביי כו' הל"ל [לא] (צ"ק): לא] ל"ל הרי לג] ל"ל התם (מ"ה: לד] ל"ל וחטאת (מ"ה: לה] מיבת חציה, וכן וחציה דבסמוך לכל' אינן מן הלוך: לו] בגליון הוסה דיהון דחולקין עמו. ודפאר נממק:

ליקוטים

אמר אביי בהא ודאי מודה ר"מ. ובטעמא דאביי כדמפרש בפ' כיצד מערימין (תמורה דף כו ע"א) דטעמא דר"מ משום דהוי כמו תחול זו ואח"כ תחול זו מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים. אבל רבא פליג עליה וקאמר דעדיין היא מחלוקת דקסבר רבא דטעמא של ר"מ משום דדעתו של אדם על יכולין שניהם לחול יחולו ואם לאו תפוס לשון ראשון דעדתיה אקמא. (תוס' ב"ק עג ע"ב)

שיטה מקובצת

אלא לאילפא מאי זה הכלל. לגופיה למימר דנקטו ליה משום עבודה כעין שתי עבודות כיון דאיכא מרלה טעם חדש, אבל לר' יוחנן ניחא למתלה לנו טעם חדש דאמרינן תפוס לשון לאחון ונעבודה אחת נמי וא"כ הכלל דקאמר ר' יהודה בכל ענין הוא אמת להיכל דמחשבת הזמן קדמה הוי פיגול משום דתפוס לשון לאחון, אבל נאינפא לן הוי הכלל בכל ענין להיכי דהוי בעבודה אחת הוי פיגול ומחשבת הזמן, וא"כ מלי זה הכלל: **תמורת עולה** שלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ושלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ותמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, דהא מוכח לקמן דאי הוי טעמא דר"מ גבי תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, כמו כן הוי ממרינן גבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון. לכך נראה לומר דלא נקט לקמן לגבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון, משום דאיכא למימר דמיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחת פליג ר"מ דהיכי תמורת עולה שהוא דבוקו לאחון משום דמהדר מיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחרת, ואין זה מטעם תפוס לשון לאחון, אבל בתמורת עולה ושלמים דלא מהדר מיעוטי הוי [ד]לימא מימא דטעמייהו דר"מ הוי משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ בתמורת עולה ושלמים נימא כמו כן הכי: **לחצות** מהו. פי' הקונטרס **לחצות** מהו. [ד]ומכאן שמעינן דרבא מליגא דר"מ סבירא ליה מינה דבתרוייהו פליגי: **היינו דקאמי זה הלל.** לימיי עבודה לאחת: **תנן התם.** במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים.** שהעמיד בהמת מוען אלא שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון לאחון ואין קדושה אלא על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרוס שתי שמות לאחת.** והוקרב להקדיש זה [ו]: **דבריו קיימין.** ותרעה [ח] ותימכר ויביא בדמי אלים עולה ובדמי אלים שלמים וכן מפרש בתמורה [ט]: ס"ג **היינא לאו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו.** מי אמרי' הא דאמרי' מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

שיטה מקובצת (המשך)

(מהר"ם ד"ק): **אלא** לאילפא מאי זה הכלל. לגופיה למימר דנקטו ליה משום עבודה כעין שתי עבודות כיון דאיכא מרלה טעם חדש, אבל לר' יוחנן ניחא למתלה לנו טעם חדש דאמרינן תפוס לשון לאחון ונעבודה אחת נמי וא"כ הכלל דקאמר ר' יהודה בכל ענין הוא אמת להיכל דמחשבת הזמן קדמה הוי פיגול משום דתפוס לשון לאחון, אבל נאינפא לן הוי הכלל בכל ענין להיכי דהוי בעבודה אחת הוי פיגול ומחשבת הזמן, וא"כ מלי זה הכלל: **תמורת עולה** שלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ושלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ותמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, דהא מוכח לקמן דאי הוי טעמא דר"מ גבי תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, כמו כן הוי ממרינן גבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון. לכך נראה לומר דלא נקט לקמן לגבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון, משום דאיכא למימר דמיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחת פליג ר"מ דהיכי תמורת עולה שהוא דבוקו לאחון משום דמהדר מיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחרת, ואין זה מטעם תפוס לשון לאחון, אבל בתמורת עולה ושלמים דלא מהדר מיעוטי הוי [ד]לימא מימא דטעמייהו דר"מ הוי משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ בתמורת עולה ושלמים נימא כמו כן הכי: **לחצות** מהו. פי' הקונטרס **לחצות** מהו. [ד]ומכאן שמעינן דרבא מליגא דר"מ סבירא ליה מינה דבתרוייהו פליגי: **היינו דקאמי זה הלל.** לימיי עבודה לאחת: **תנן התם.** במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים.** שהעמיד בהמת מוען אלא שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון לאחון ואין קדושה אלא על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרוס שתי שמות לאחת.** והוקרב להקדיש זה [ו]: **דבריו קיימין.** ותרעה [ח] ותימכר ויביא בדמי אלים עולה ובדמי אלים שלמים וכן מפרש בתמורה [ט]: ס"ג **היינא לאו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו.** מי אמרי' הא דאמרי' מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

(מהר"ם ד"ק): **אלא** לאילפא מאי זה הכלל. לגופיה למימר דנקטו ליה משום עבודה כעין שתי עבודות כיון דאיכא מרלה טעם חדש, אבל לר' יוחנן ניחא למתלה לנו טעם חדש דאמרינן תפוס לשון לאחון ונעבודה אחת נמי וא"כ הכלל דקאמר ר' יהודה בכל ענין הוא אמת להיכל דמחשבת הזמן קדמה הוי פיגול משום דתפוס לשון לאחון, אבל נאינפא לן הוי הכלל בכל ענין להיכי דהוי בעבודה אחת הוי פיגול ומחשבת הזמן, וא"כ מלי זה הכלל: **תמורת עולה** שלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ושלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ותמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, דהא מוכח לקמן דאי הוי טעמא דר"מ גבי תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, כמו כן הוי ממרינן גבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון. לכך נראה לומר דלא נקט לקמן לגבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון, משום דאיכא למימר דמיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחת פליג ר"מ דהיכי תמורת עולה שהוא דבוקו לאחון משום דמהדר מיעוטי הוי ותו ליכא למימר מחלל זו ואח"כ מחלל זו דלא מיילף קדושה אחרת, ואין זה מטעם תפוס לשון לאחון, אבל בתמורת עולה ושלמים דלא מהדר מיעוטי הוי [ד]לימא מימא דטעמייהו דר"מ הוי משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון ואח"כ בתמורת עולה ושלמים נימא כמו כן הכי: **לחצות** מהו. פי' הקונטרס **לחצות** מהו. [ד]ומכאן שמעינן דרבא מליגא דר"מ סבירא ליה מינה דבתרוייהו פליגי: **היינו דקאמי זה הלל.** לימיי עבודה לאחת: **תנן התם.** במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים.** שהעמיד בהמת מוען אלא שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון לאחון ואין קדושה אלא על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרוס שתי שמות לאחת.** והוקרב להקדיש זה [ו]: **דבריו קיימין.** ותרעה [ח] ותימכר ויביא בדמי אלים עולה ובדמי אלים שלמים וכן מפרש בתמורה [ט]: ס"ג **היינא לאו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו.** מי אמרי' הא דאמרי' מאיר אמר רבי יוסי [א]אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו תמורת עולה [ו] ונמלך ואמר הרי זו תמורת שלמים הרי זו [א] עולה איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו לחצות מהו אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת אמר [ב] רבא לאביי לדידך דאמרת בהא ודאי מודה רבי מאיר הרי שחיטה דלכי [ג] לחצות דמי ופליגי אמר ליה [ג]מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו הרי קמיצה דלכי לחצות דמי [ו]ופליגי התם נמי [ד] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו קומץ [ה] לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי לא פליגי אמר רב אשי [ו] אם תימצי לומר פליגי פליגי בספיעות רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת

(מהר"ם ד"ק): **אלא** לאילפא מאי זה הכלל. לגופיה למימר דנקטו ליה משום עבודה כעין שתי עבודות כיון דאיכא מרלה טעם חדש, אבל לר' יוחנן ניחא למתלה לנו טעם חדש דאמרינן תפוס לשון לאחון ונעבודה אחת נמי וא"כ הכלל דקאמר ר' יהודה בכל ענין הוא אמת להיכל דמחשבת הזמן קדמה הוי פיגול משום דתפוס לשון לאחון, אבל נאינפא לן הוי הכלל בכל ענין להיכי דהוי בעבודה אחת הוי פיגול ומחשבת הזמן, וא"כ מלי זה הכלל: **תמורת עולה** שלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ושלמים בהו. פי' בקונטרס מי אמרינן דוקא בתמורת עולה ותמורת שלמים (משום דאמר ע"מ לאכול כזית למחר, ואסתקריב קומץ) מלבונה אמר מוץ למקומו, וגם מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דים שני ממרינן קומץ ולבונה, וגם מלי לאוקמי גבי מנחת סוטה כגון שהקטיר חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלגבי הוי [ד]כחוץ למקומו דמשוי) [דתמיע] לתלן בו חלק סימן אחד ותמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, דהא מוכח לקמן דאי הוי טעמא דר"מ גבי תמורת עולה ותמורת שלמים משום דתפוס לשון לאחון, כמו כן הוי ממרינן גבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון. לכך נראה לומר דלא נקט לקמן לגבי תמורת עולה ושלמים משום דתפוס לשון לאחון, משום דאיכא למימר דמיעוטי הוי ותו ליכא למימ